

Svarande: Republiken Finland (ombud: J. Heliskoski)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Danmark (Ombud: C. Vang), Republiken Frankrike (Ombud: G. de Bergues och N. Rouam), Konungariket Nederländerna (Ombud: C. Wissels och M. Noort), Konungariket Sverige (Ombud: A. Falk och S. Johannesson), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Ombud: H. Walker, biträdd av G. Facenna, barrister)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 63 FEUF och 40 i EES-avtalet — Skattemässig diskriminering — Nationell lagstiftning enligt vilken utdelning från bolag med hemvist i landet till utländska pensionsfonder omfattas av hårdare skattebestämmelser än de som tillämpas för inhemska pensionsfonder

Domslut

1. Republiken Finland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 63 FEUF och artikel 40 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet genom att införa och bibehålla en diskriminerande skatteordning för utdelning som lämnas till pensionsstiftelser utan hemvist i landet.
2. Republiken Finland ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
3. Konungariket Danmark, Republiken Frankrike, Konungariket Nederländerna, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 234 av den 28.8.2010.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 november 2012 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof — Tyskland) — Finanzamt Hildesheim mot BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

(Mål C-511/10) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 17.5 tredje stycket — Rätt till avdrag för ingående skatt — Varor och tjänster som är avsedda att användas såväl för skattepliktiga transaktioner som för transaktioner som är undantagna från skatteplikt — Uthyrning av en byggnad innehållande lokaler och bostadslägenheter — Kriterium för beräkning av den avdragsgilla andelen av mervärdesskatt)

(2013/C 9/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Hildesheim

Motpart: BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesfinanzhof — Tolkning av artikel 17.5 tredje stycket i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Rätt till avdrag för ingående skatt — Varor och tjänster som används för både skattepliktiga transaktioner och transaktioner som är undantagna från skatteplikt — Uthyrning av en byggnad som affärslokaler och privatbostäder — Beräkning av avdraget mot bakgrund av den omsättning som var hänförlig till uthyrningen av affärslokaler — Nationell lagstiftning enligt vilken den avdragsgilla andelen beräknas med utgångspunkt i den yta av byggnaden som används som affärslokaler

Domslut

Artikel 17.5 tredje stycket i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas så, att medlemsstaterna har rätt att föreskriva att fördelningen vid beräkningen av den avdragsgilla andelen av ingående mervärdesskatt för en viss transaktion, såsom uppförandet av en byggnad för blandad användning, i första hand ska ske enligt en annan fördelningsnyckel än den som grundar sig på omsättningsmetoden i artikel 19.1 i direktivet, under förutsättning att den valda metoden garanterar ett mer exakt fastställande av den avdragsgilla andelen.

(¹) EUT C 30, 29.1.2011.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 november 2012 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-528/10) (¹)

(Fördragsbrott — Transporter — Utveckling av gemenskapens järnvägar — Direktiv 2001/14/EG — Artiklarna 6.2–5 och 6.11 — Infrastrukturkapacitet och uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur — Regleringsorgan — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2013/C 9/08)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Zavvos och H. Støvlbæk)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: S. Chala)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Tjeckien (Ombud: M. Smolek, T. Müller och J. Očková)

Republiken Italien (Ombud: G. Palmieri, biträdd av S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 6.2 och 6.5 samt artikel 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (EGT L 75, s. 29)

Domslut

1. Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.2 — 6.5 och artikel 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/58/EG av den 23 oktober 2007 genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder, bland annat vad gäller avgifter för utnyttjande av infrastruktur på järnvägsområdet.

2. Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.

3. Republiken Tjeckien och Republiken Italien ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 30, 29.1.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 15 november 2012 — Stichting Al-Aqsa mot Europeiska unionens råd (C-539/10 P), Konungariket Nederländerna mot Stichting Al-Aqsa, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen (C-550/10 P)

(Förenade målen C-539/10 P och C-550/10 P P) (¹)

(Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Terroristbekämpning — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter — Frysning av tillgångar — Gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp — Artikel 1.4 och 1.6 — Förordning (EG) nr 2580/2001 — Artikel 2.3 — Upptagande och bibehållande av en organisation i förteckningen över personer, grupper och enheter som deltar i terroristhandlingar — Villkor — Beslut fattat av en behörig myndighet — En nationell åtgärd har upphävts — Talan om ogiltigförklaring — Fråga huruvida överklagandet kan upptas till sakprövning — Rätten till respekt för egendom — Proportionalitetsprincipen — Artikel 253 EG — Motiveringsskyldighet)

(2013/C 9/09)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

(C-539/10 P)

Klagande: Stichting Al-Aqsa (ombud: M.J.G. Uiterwaal och A.M. van Eik advocaten)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd (ombud: E. Finnegan, B. Driessen och R. Szostak)

Parter som har intervenerat till stöd för Europeiska unionens råd: Konungariket Nederländerna (ombud: C.M. Wissels och M. Bulterman) och Europeiska kommissionen (ombud: S. Boelaert och M.P. van Nuffel)

(C-550/10 P)

Klagande: Konungariket Nederländerna (ombud: C.M. Wissels och M. Noort)

Övriga parter i målet: Stichting Al-Aqsa (ombud: A.M. van Eik, advocaat), Europeiska unionens råd (ombud: E. Finnegan, B. Driessen och R. Szostak) och Europeiska kommissionen (ombud: S. Boelaert och M.P. van Nuffel)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 9 september 2010 i mål T-348/07, Al-Aqsa mot rådet, genom vilken tribunalen ogiltigförklarade rådets beslut 2007/445/EG av den 28 juni 2007 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism samt om upphävande av besluten 2006/379/EG och 2006/1008/EG, rådets beslut 2007/868/EG av den 20 december 2007 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av beslut 2007/445, rådets beslut 2008/583/EG av den 15 juli 2008 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av beslut 2007/868, rådets beslut 2009/62/EG av den 26 januari 2009 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av beslut 2008/583, samt rådets förordning (EG) nr 501/2009 av den 15 juni 2009 om genomförande av artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 och om upphävande av beslut 2009/62/EG i den mån dessa rättsakter avser i den mån dessa rättsakter avser Stichting Al-Aqsa.

Domslut

1. Europeiska unionens tribunals dom av den 9 september 2010 i mål T-348/07, Al-Aqsa mot rådet, upphävs.

2. Stichting Al-Aqsas talan och överklagande ogillas.

3. Stichting Al-Aqsa ska bära sina rättegångskostnader, ersätta Konungariket Nederländernas och Europeiska unionens råds rättegångskostnader, vad avser förevarande mål om överklagande, samt ersätta rådets rättegångskostnader i första instans.